

paa, at man skulde finde en rigtig og forstandig Anvendelse af Bygningen, inden Ombygningen kunde finde Sted. Saadanne Tvivlsspørgsmaal om Brugen staa vi ikke her overfor. Her kunne vi straks tage fat, og det haaber jeg ogsaa vil ske, saa denne Sag ikke vil komme til at vente, og at den navnlig ikke maa blive knyttet sammen med Ombygningen af Klosteret i Helsingør, saa at eventuelle Tvivlsspørgsmaal for Klosterets Vedkommende, som kunde forhale Ombygningen af dette, ikke ogsaa maa forhale Ombygningen af St. Bendts Kirke. Jeg har sammen med det ærede Medlem for Mariibo (Ole Olsen) indbragt et Andragende fra Haslev Realskole om, at den maa faa Statstilskud, og dette Andragende er henvist til Finansudvalget. Jeg skal naturligvis ikke gøre det til Genstand for Omtale her, men det giver mig Anledning til ikke at lade de efter min Mening urigtige Udtalelser, som den ærede Minister fremkom med forleden Dag angaaende Realskolernes Beskaffenhed og Undervisningsmetode, staa hen uimodsagte her i Tinget. Det forholder sig saa, at Realskolerne ikke alene stræbe hen imod at uddanne deres Elever til det Maal, Præliminæksamen; det er selvfølgelig det principale Maal, det Ideal, de have sat sig, og det er jo meget vigtigt, at der er en Adgang for Folk i ikke alt for gode Kaar til at faa deres Børn i en Skole, hvor de kunne faa Præliminæksamen, da dette at have Præliminæksamen er en Betingelse for at kunne indtage en Mængde Stillinger som Landinspektør, Dyrlæge, Havebrugskandidater, Landbrugskandidater, Tandlæger, Forstmænd, Teknikere og Ingeniører og for at faa Ansættelse ved Statsbanerne og Postkontorerne og meget andet. Dette erkendte den højtærede Minister jo ogsaa, men han ankede over, at Realskolerne kun gave de Elever en ordentlig Uddannelse, som førtes frem til Præliminæksamen, hvorimod de Elever bleve brøstholdne; som gik ud ved Konfirmationsalderen, idet de kun fik en stykkevis Uddannelse. Dette er ikke rigtigt, i hvert Fald for mange Realskolers Vedkommende, idet Realskolerne have indrettet noget, som de kalde Borgerskole-Eksamen, som danner en Afslutning af Undervisningen, og som Børnene kunne være forberedte til samtidig med, at de udgaa fra Skolen i Konfirmationsalderen. Jeg har blot villet sige dette, for at den højtærede Ministers Udtalelser ikke skulde staa uimodsagte. Jeg forstaar nok, at efter Ministerens Holdning vil der ikke være Haab om Statstilskud til

Realskolerne i Aar, men saa kunne vi jo haabe derpaa ad Aare. Dette skulde i hvert Fald siges.

Jeg vender mig nu til en tredje Sag, den i den sidste Tid meget omtalte Teatersag. Jeg skal føje den ærede Minister i ikke at komme ind paa vidtløftig Omtale deraf, men jeg maa dog tillade mig at rette nogle Spørgsmaal til den højtærede Minister om, hvordan hans Stilling i Virkeligheden er; thi allerede for Maaneder siden forlød det, at den ærede Minister vilde indbringe et Lovforslag her i Tinget, eller maaske i det andet Ting, om Ordningen af vore Teaterforhold. Dette er Anledningen til, at det private Initiativ har holdt sig tilbage i denne Sag. Jeg staar her med et Lovforslag i min Haand, som for længe siden ad privat Vej vilde have været anmeldt og indbragt og kunde have været Genstand for Behandling her i Tinget, hvis man ikke havde holdt sig tilbage af Hensyn til, at man vilde lade den højtærede Minister spille ud i denne Sag. Nu er der imidlertid gaaet Maaneder hen, siden den højtærede Minister i Finansudvalget bebudede, at han vilde komme med et saadant Forslag, og endnu ere vi ikke komne længere end til, at den højtærede Minister her i Tinget den 24de Januar siger, at han haaber ganske sikkert, „at det ikke vil vare meget længe, inden der bliver en Anledning til en indgaaende Forhandling mellem Tingene og Ministeren om Teatrets Anliggender.“ Der er i denne korte Udtalelse to Ting, som forekomme mig ikke at være ganske tydelige, og som jeg vil bede nærmere oplyst. Den ene er det, hvad den ærede Minister mener med det, at han haaber ganske sikkert, at „det ikke skal vare meget længe“, inden vi kunne komme til at drøfte denne Sag. Thi *ikke meget længe* kan betyde baade nogle faa Dage, og det kan betyde flere Uger, det kan ikke betyde over to Maaneder, thi til den Tid skulle vi jo hjem. Men ikke meget længe kan betyde et hvilket som helst Tidsrum under to Maaneder. Jeg vil derfor bede den ærede Minister præcisere, hvad han mener med, at han vil komme med et Lovforslag snart. Dernæst vil jeg spørge, hvad det vil sige, at vi faa Anledning til indgaaende Forhandling om „Teatret“s Anliggende. Dette kan betyde: „Teatret i al Almindelighed saaledes, at vi komme til at behandle et Lovforslag, som ordner Teaterforholdene i det hele, men det kan ogsaa betyde: Teatret taget i Betydning af det kongelige Teater, saa at vi kun faa et Lovforslag angaaende dette